

[Ministeren for offentlige arbejder.]

beredskab, og hvor det ville være tåbeligt at begynde at investere penge fra den private sektor. Jeg ville tro, at det skulle være muligt for kommissionen at finde frem til en passende afvejning af disse ting, og jeg har da også indtryk af, at man fra privat side er forstående over for en afbalancering af tingene. Det gælder ikke mindst, når det drejer sig om Landsforeningen Danske Vognmænd, der jo har vist overordentlig stor forståelse for, at vi skulle have en fornuftig transportordning her i landet.

Det ærede medlem nævnte også et ganske særligt forhold: at en privat rutebiler kan komme i klemme, fordi han har ret betydelige investeringer i sine rutebiler og andre ting og pludselig mister sin koncession og står med alt sit materiel og ikke kan afhænde det. Dette bygger jo på det særlige tilfælde, som her i Københavnsområdet har optaget mange mennesker, men jeg kan sige, at under en drøftelse, jeg har haft med rutebilerforeningens ledelse, har vi talt om, hvordan vi eventuelt kan sikre, at en privatmand ikke ruineres, fordi det offentlige pludselig finder på, at nu tager det hans ruteområde, og så må han klare sig selv. Nu afhænger det jo også noget af, hvordan den private rutebiler driver forretningen. I dette tilfælde var det jo altså stedets beboere, der ikke var tilfredse, og så kom denne situation, som selvfølgelig ikke var behagelig for den pågældende, men de, som får koncessionen, ved jo, hvilke vilkår de går ind til, og der er i loven fastsat et koncessionsåremål, som netop antyder over for koncessionshaveren, at der er en vis risiko.

Det er nævnt, at Københavns og Frederiksberg kommune ikke er repræsenteret i kommissionen. Jeg kan nævne, at den nye landsforening, der er startet af bytransport-selskaberne, har talt om dette, men jeg har forstået, at de i og for sig var tilfreds med, om de blev taget med på råd, når det drejede sig om deres særlige forhold, og det vil jeg gerne henlede kommissionens opmærksomhed på. Nu kan det jo være, at udvalget, der bliver nedsat, vil finde det rimeligt, at denne organisation bliver repræsenteret. Men også her er der en nuance mellem, hvad Storkøbenhavn har af interesser, og hvad Kolding og Vejle og Odense

og andre har; men det er jo en ting, man kan se på.

Ja, det ærede medlem hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål om, hvorvidt alle berettigede interesser var tilgodeset, har jeg jo sådan set svaret på; det mener vi de er. Men det er jo ikke udelukket, at det kommende udvalg finder ud af, at der er interesser, som burde være repræsenteret, og i den retning er jeg fuldstændig lidenskabsløs. Jeg vil kun nævne, at mange års erfaring siger mig, at man skal passe på, at det ikke bliver en hel generalforsamling, vi får stablet sammen, for så bliver det ikke til så forfærdelig meget.

Jeg takker for tilslutningen.

Ninn-Hansen: Den højtærede minister var meget imødekommende over for de synspunkter, der blev fremsat vedrørende kommissoriet, og det takker jeg for. Det må vi så drøfte nærmere i udvalget, og dér må vi også drøfte det spørgsmål, som hr. Niels Westerby med rette rejste: om der bør være politiske repræsentanter i kommissionen.

Men jeg vil gerne hæfte mig ved et svar, ministeren gav på et spørgsmål, der ikke kommer til at vedrøre kommissionen direkte, nemlig det svar, ministeren gav angående den faste forbindelse over Store-Bælt, for det var jeg taknemlig for. Ministeren sagde, at der var ingen partier; der i særlig grad kunne stå som dem, der ville have denne sag fremmest mest muligt, for det ville alle — og i alle er selvfølgelig også indbefattet ministeren. Det er det mest tilfredsstillende svar, ministeren kan give. Vi står altså med det synspunkt, som et stort flertal, måske alle, hele tiden har haft her i tinget: at den faste forbindelse over Store-Bælt bør have førsteprioritet blandt broopgaverne, og at sagen skal fremmes mest muligt, og det er jeg overbevist om at ministeren er indstillet på. Om man så synes, det kunne være fornuftigt, da den sag netop ikke indgår i en kommissionsdrøftelse eller andetsteds, i betragtning af de store interesser, der er i den, at få parlamentariske muligheder for at drøfte fremgangsmåden nærmere, det er jo noget, vi kan vende tilbage til. Men jeg er i hvert fald taknemlig for den meget positive indstilling, ministeren tilkendegav med hensyn til udbygningen af den faste forbindelse. Der har jo i den sidste tid været fremført